

זמני שבת קודש

רבנו תם	מוצאי שבת	הדלקת נרות	תל אביב
17:38	17:14	16:15	תל אביב
17:43	17:18	16:13	ירושלים
17:35	17:12	16:12	חיפה

שבת שלום ומבורך!

העלון טעון גניזה

הרה"ג דניאל זר שליט"א ראש הושיבה המוסדות

יושב בשמים ישחק

מה יהיה בגאולה העתידה ומה הקשר בין הגאולה למצרים?

מתנת הנסיונות

היה זה בעיצומו של לילה, כשתושבי העיירה קוצק שנמו את שנתם בשלווה - זינקו לפתע ממיטותיהם בפחד ובעתה. באחד הבתים פרצה שריפה, ועד מהרה - מאכלות של אש ולהבות ענק כיסו את פני האופק, מחסלות את כל הנקרה בדרכן. ראשית, פעלו כולם כדי להציל את הנפשות ולהבריחן למקום בטוח, ואחר כך החלו להרהר על המשמעות הכלכלית הכבידה. כל רגע בו האש מתקדמת משמעותו עוד בית או עסק שנשרף ומתכלה...

אחד הסוחרים היהודים שחנותו היתה בטווח הלהבות, אך רץ אל הרה"ק רבי מנחם מנדל מקוצק ז"ע, ומשאלתו בפיו: 'רבי, הושיעה! החנות שלי עולה בלהבות, זה כל רכוש! הרבי עצם עיניו לרגע, והשיב לו ברוגע: 'אל דאגה! החנות שלך תינצל ולא תישרף!' - קבע הרבי באופן ברור... דברי הרבי נסכו בו תקווה, והוא המתין עד שכונתה השריפה כדי לבחון את תוצאותיה. אז התברר כי אכן הרבי צדק - השריפה כילתה הכל מכל צדדי חנותו, ואילו חנותו שרדה ללא פגע...

'מופת גלוי!' - צהל היהודי, ובא אל הרבי להודות על הנס המופתי. 'לא יאומן כי יסופר, רוח הקודש גלויה. הרבי הבטיח וכן היה!' - בישר לרבי בעליצות. הרבי חיין אליו באצילות והשיב: 'לא, בני. לא נס ולא מופת. פשוט, ידעתי שבזמנך לא יוכל לעמוד בנסיון שהוא לא יכול לעמוד בנסיון מיד כשראיתי את פניך - הבנתי שאתה לא יכול לעמוד בנסיון של איבוד ושריפת כל רכושך, לפיכך הסקתי שאין סיכוי שתינצל מהשריפה!'

ודבריו אלו של הרבי, כדאי שנזכור אותם תמיד. אם יש לנו נסיון - זו מחמאה שמימית אדירה: יהודי, אתה יכול לעמוד בזה! יש לך כוחות! בתוך טמונות עוצמות! החזק מעמד בעת הנסיון, ותראה שאתה מסוגל לעמוד בו, ועוד תצא ממנו מחוזק ומחושל, עוצמתי וגיבור רוח!

יראה איזה אהבה של הקב"ה לעם ישראל, הנה לא ינום ולא ישן שומר ישראל, משגיח מן החלונות. מצרים היתה המעצמה הגדולה בעולם, לא היה עבד יכול לברוח ממצרים שהיתה הארץ מסוגרת (רש"י יתרו). המצרים היו מכשפים גדולים, הנה, כל מופת ומכה שעשה משה מיהרו החרטומים ועשו גם הם. הם הקיפו את מצרים בכלבים שאם אחד יוצא נובחים כולם. ועם ישראל יוצא ביד רמה, לעיני כל מצרים, ביד רמה, "ולכל בני ישראל לא יחרץ כלב לשונו". עם שלם יוצאים, לא עבד אחד!

עם ישראל סבלו יסורים קשים במצרים, בתחילה גזר פרעה רק על ילדי ישראל, "וראיתן על האבנים אם בן הוא והמיתן אותו". אבל יום אחד גזר פרעה "לכל עמו לאמר כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו וכל הבת תחיון". ולמה גזר פרעה כן? **אותו יום שנולד משה אמרו לו אצטגנינו היום נולד מושיען** ואין אנו יודעין אם ממצרים אם מישראל ורואין אנו שזכור ללקות במים.

אבל הבורא עולם אומר לו, אתה מתעסק איתי? יושב בשמים ישחק: משה רבינו נולד, בת פרעה רואה את התיבה ולוקחת את התיבה אליה הביתה, בתיה מנסה אצל אמהות רבות ואף אחת לא מניקה אותו, מציעה לה מרים אקח אותה למינקת מהעבריות אולי יינק? ואכן מרים מביאה את אם הילד ופרעה שילם לה על כך על ההנקה! משה רבינו גדל על ברכי פרעה.

אומר הקב"ה, איתי לא מתעסקים: מצרים אמרו: הבה נתחממה לו פן ירבה ופן יפרוץ. ורוח הקודש אומרת: **וכאשר יענו אותו כן ירבה וכן יפרוץ!** אין חכמה ואין תבונה ואין עצה לנגד ה' (משלי כא). הממסד פה בארץ רודף את החרדים, רודף את המסורת, רוצה להפוך את עם ישראל ככל הגויים רח"ל. ליברמן שר"י, כל זמן שהיה עם הימין התקשורת ומוסדות המשפט דרפו אותו. כשהוא נגד חרדים, כשהוא נגד הימין, כולם מחבקים אותו. כך עם כ"כ הרבה לומדי תורה כמו היום, פן ירבה? כן ירבה וכן יפרוץ!! שבת שלום!

מתוך דרשתו השבועית של הרה"ג דניאל זר שליט"א המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בשיבת אור דוד

ב קדושת "כתר" אנחנו אומרים "הן גאלתי אתכם אחרית כראשית" והמשמעות היא (זוה"ק ז ב) שהגאולה האחרונה שעתידיה לבוא במהרה בימינו אמון, תהיה באותם דרכים של הגאולה הראשונה, יציאת מצרים.

אמנם הגאולה העתידה תהיה בניסים גדולים הרבה יותר לאין שיעור, וזהו שכתוב "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות" (מייכה ז) ודרשו חז"ל: אראה לבנים מה שלא הראיתי לאבות, במצרים כתיב נורא תהלות עושה פלא, וכאן כתיב אראנו נפלאות. וכתוב (יירמיה טו) "לכן הנה ימים באים נאם ה' לא יאמר עוד חי ה' אשר העלה את בני ישראל מארץ מצרים כי אם חי ה' אשר העלה ואשר הביא את בני ישראל מארץ צפון ומכל הארצות אשר הדחתים שם".

ואמרו חז"ל לא שתעקר יציאת מצרים לגמרי אלא יהיה טפל וקיבוץ גלויות עיקר, וכן הוא אומר "אל תזכרו ראשונות וקדמוניות אל תתבוננו" - אל תזכרו ראשונות זה שעבוד מלכות, וקדמוניות אל תתבוננו זו יציאת מצרים, הנני עושה חדשה עתה תצמח תני רב יוסף זו מלחמת גוג ומגוג. משל למה הדבר דומה לאדם שהיה מהלך בדרך ופגע בו זאב וניצל ממנו והיה מספר והולך מעשה זאב פגע בו ארי וניצל ממנו והיה מספר והולך מעשה ארי פגע בו נחש וניצל ממנו שכח מעשה שניהם והיה מספר והולך מעשה נחש אף כך ישראל צרות אחרונות משכחות את הראשונות.

א"כ, אומרים חז"ל שיציאת מצרים תהיה כאין וכאפס לעומת העוצמה של הניסים שנראה בקרוב בס"ד, וכיום אנחנו יכולים גם להבין דברי חז"ל אלו. הרי הנשק של היום הוא קטלני מאד, יש נשק גרעיני רב עוצמה, רואים את אירן ואת המעצמות מתחמשות בטילים מטוסים וצוללות גרעיניות, לחיזבאללה עשרות אלפי טילים המטווחים כל נקודה בארץ, ואיזה נסים אדירים צריכים להיות כדי להנצל מזה, זה מראה את עוצמת הניסים שיהיו בב"א.

היעב"ץ כותב בהקדמה לסידור, חי נפשי כי בהתבונני בנפלאות אלה גדלו אצלי יותר מכל ניסים ונפלאות שעשה ה' יתברך לאבותינו במצרים ובמדבר ובארץ ישראל. מאה מיליון ערבים מסביבנו, הנה לא ינום ולא ישן שומר ישראל. אם רק יתבונן האדם

ההקדשה השבועית

הוציאם הם אהבה להקדיש אלפי טלמי צארי המרשה להצלתהם אז לעיני קדושתם ההקדשה נעשית: 05-04-03-02-01-00

לירושלמי: יידן חיה בת הדס יוסי בן הלן צורי בן רחל דייה בת חוה

לירושלמי: בנימין בן חסיה אלדד בן חוה ססיר בת עליזה לילך בת עליזה

לירושלמי: אסף בן חיה רושי בן דיה אלעד בן ענה אלדד בן יודנה

לירושלמי: שלמה בן ג'ון סג'לית בת חנה שמעון בן יילנדה יואב בן חנה

סיפור לשבת

הרב צבי נקר

מאה וחמישים טיפות של תחייה

סבא. אחד הנכדים תיאר זאת, נראה כי שפך של מים רעננים וזכים של תחיה נמוג באחת אל חייו האפורים, והוא קיבל פנים חדשות.

ואכן, זו היתה הגדרה מדויקת. ההתייחסות של סבא לחברה חזרה ונעורה, היחס לילדים, ההתעניינות בנכדים. כשהגעתי לבקר הוא הושיב את בני הקטן על ברכיו ושוחח עימו, היינו כחולמים. המרידות שהיתה מנת חלקו בשנים האחרונות הוחלפה בניחוחות וישוב הדעת, בחיוך ובמילה טובה.

הימים חלפו, וההפתעות רק נוספו והתגברו.

לאחר מספר חודשים שבהם התמדנו באמירת התהלים, השתחררה ירושה מכובדת שהיתה שייכת לסבא, ובשל סיבוכי הבירוקרטיה היתה תקועה בלי שיתאפשר לממש אותה. כעת, משהשתחררה, הושקע הכסף בנכס מוצלח, וזה החל לספק לו מקור פרנסה קבוע. מדובר היה בסכום כפול מהמשכורת שאותה היה סבא רגיל לקבל עד כה. בתוך זמן קצר עזב סבא את עבודתו בהוראה ועבר ללמוד בכולל, כשהוא ברשות עצמו, כפי שתמיד חלם לעשות. כעת הוא היה חופשי לבנות לעצמו סדרים, ובמידה מסוימת ניתן לומר שהוא חזר עשרות שנים לאחור.

לא נלאה בפרטים, אך זאת נציין, שהשינויים המבורכים הופיעו בזה אחר זה, ואלו השפיעו טל של תחיה על כל האווירה בביתו של סבא, כפי שנוכחנו לראות בזמנים שבהם עלינו לבקור.

ביתו חזר להיות אבן שואבת לכל המשפחה. הנכדים לא עלו לבקר רק כדי לצאת ידי חובה, אלא להנאתם, כדי להתבשם מהאווירה, מהחיות ומהשמחה שבבית.

מעניין לציין דבר נוסף חשוב ובלתי ניתן להתעלמות: הנכדים שהשתתפו במבצע התהלים שנמשך לאורך שנה שלמה, זכו באותם חודשים במתנות שמים: ילדים בריאים ושלמים שנולדו בשעה טובה, כשביניהם זוג שהמתין במשך מספר שנים, וכעת זכו לחבוק את בנם הבכור. כל זאת, מלבד ישועות נוספות שבאו לעולם בדיוק בזמן מיוחד זה. אחרי שזוכים ורואים במוחש, אי אפשר לא למצוא זמן כדי לזכות ולומר קאפיטל תהלים נוסף.

בדעתם מה הם מפסידים, כך המכירים את סבא. אני, שהייתי קרוב אליו בשנותיו הטובות, שהכרתי את סבא האמיתי, הרגשתי החמצה וצער על צערו הגדול. החלטתי להתעשת ולעשות מעשה, ולא לתת למצב להמשיך ולהתדרדר חלילה, ומי יודע לאן להגיע.

חכמתי בדעתי. ידעתי שאנשים במצב זה פונים לייעוץ, נעזרים בפסיכולוגים שונים כדי לקבל כלים להתמודדות עם המצב, אך ידעתי שסבא הוא בעל דעות מוצקות, והוא יסרב לכל עזרה מסוג זה. לי הקטן אין כלים כדי להשפיע עליו לעשות כך או אחרת, ולכן עלי לחפש פתרון בכיוון שונה.

התייעצתי עם אחותי, חשבנו ובדקנו, ולבסוף הגענו לפתרון המוצלח ביותר, בסייעתא דשמיא. החלטנו כי הטוב ביותר יהיה לפנות בבקשת עזרה אל אביו של סבא - שהוא אבינו שבשמים, שיעזור לנו. ואכן, משמים פתחו את עינינו, ורופא כל בשר הכניס למוחנו מחשבה טובה. עלה בדעתנו רעיון לזכותו של סבא.

שיתפנו מספר נכדים בוגרים, הבאנו אותם בסוד העניינים בעניין הקבלה שברצוננו לקבל על עצמנו, קבלה שנראית קטנה מצד המאמץ שהיא דורשת, אך משמעותית ביחס אלינו, כהורים המגדלים משפחות הברוכות בילדים וטף. הקבלה היתה לסיים את כל ספר התהלים מדי חודש בחדשו לזכותו של סבא האהוב, ולה' הישועה.

ספר התהלים חולק שווה בשווה בין כל הנכדים שיכלו להשתתף במבצע. כדי שאהיה בטוח שאכן התהלים נאמרים, הנהגתי שבכל כ"ג בחודש הייתי מתקשר לכל השותפים לתת תזכורת, שעליהם לסיים את התהלים, כך שמי שעדיין לא אמר את התהלים שהתחייב עליהם, יספיק לעשות זאת בשבוע שנתר לו עד לסיומו של החודש.

לא חלפו אלא מספר ימים מתחילתו של החודש הראשון שבו קיבלנו על עצמנו את הקבלה, ושינויים ראשונים החלו להתחולל לנגד עינינו.

המבקרים הראשונים שעלו לבקר את סבא באותם ימים, חזרו מאושרים, ושיתפו מיד את בני המשפחה האחרים בשינויים משמעותיים שהתחוללו אצל סבא. הדבר גרם לגל של ביקורים, כל אחד מהנכדים השותפים בקבלה חש צורך לראות במו עיניו את השינוי העובר על

כנכדו הבכור של סבי שליט"א, שהוא תלמיד חכם, נוח לבריות ונוח למקום, הקשר ביני לבינו קרוב ומיוחד.

מימי ילדותי המוקדמים הייתי מבקר אותו בתדירות די גבוהה, מתארח אצלו בסעודות שבת, חוזר איתו על החומר הנלמד בכיתה ומקשיב מרותק לסיפוריו. אהבתי את רוחו הצעירה והשמחה, וידעתי שזכיתי במתנה מיוחדת במינה, סבא קרוב ואהוב. במשך שנים ארוכות למד סבא בכלל, עד שנאלץ לצאת לעבוד לפרנסתו כמלמד. הוא אהב את תלמידו, והשקיע את כל כוחותיו וכישרונותיו כדי לקדם. פעמים רבות הוא היה משתף אותי בהתרחשויות שונות שאירעו בין כותלי הכיתה, ולי לא נותר אלא לקנא בתלמידיו על הקשר הקרוב והמיוחד.

השנים חלפו, כיתה אחר כיתה עברו תחת ידיו המנוסות של סבא, מאות תלמידים שנטענו, למדו והתקדמו. גם אני התקדמתי, ברוך ה', גדלתי, החכמתי ונישאתי. נולדו לי ילדים - נינים לסבא. נכדים נוספים התחתנו, המשפחה גדלה והתרחבה, וסבא רווה שפע נחת.

בשלב זה של החיים הבחנו שחל בסבא שינוי, ולא לטובה. השינוי לא חל ביום אחד, כך שעבר זמן עד שידענו לשים את האצבע בביורור על השינוי, אבל עם הזמן הבחנו שסבא בלה מבחינה נפשית. שמחת החיים שלו עזבה אותו. הוא, שהיה הרוח החיה בבית, בכיתה ובבית הכנסת שבו התפלל, נהפך לשקט ומופנם, לא מתעניין בסובבים אותו. השמחה שליוותה אותו בשנות ההוראה הראשונות נמוגה, הוא הלך לתלמוד התורה ללא חשק. במקום הרעננות שאפיינה אותו, הופיע דכדוך. חייו הפכו לסוג של שקיעה בעצמו, הוא המעיט לשוחח אתנו, הנכדים, ואפילו עם ילדיו לא דיבר כמעט.

היה זה מהפך גדול באישיותו של סבא, וזה גרם לנו הלם וצער.

בחודשים הראשונים לשינוי, הרגענו את עצמנו שמדובר במצב רוח זמני שיחלוף. לא ייתכן שסבא הפעיל ייהפך לשקט ופסיבי, אבל התבדנו. החודשים חלפו, מצער לומר, התחלנו להתרגל למצב החדש, לסבא שתקן השקוע בעצמו ולא מתעניין בסובב אותו כמעט, לדמות ממורמרת המסתובבת בצלמו של סבא. אומנם כאבנו, אבל לא עשינו דבר כדי לשנות את המצב. המשכנו בחיי היום יום העמוסים שלנו.

השנים חלפו ומצבו של סבא החמיר. כאב לי לראות אותו, להיזכר בימי תפארתו, ולחשוב על הנכדים הצעירים והנינים שאפילו לא מעלים

"בשלב זה של החיים הבחנו שחל בסבא שינוי ולא לטובה, שמחת החיים שלו עזבה אותו..."

הדליק בצאת הכוכבים מדליק והולך כל הלילה בברכה כל זמן שלא עלה עמוד השחר, ואם עלה כבר עמוד השחר ידליק בלי ברכה.

ה. צריך לתת שמן בנרות החנוכה שיעור שידלק חצי שעה (ואם מדליק בנרות צריך שהנרות יהיו ראויים לדלוק חצי שעה), ואם נתן שיעור שהוא פחות מחצי שעה לא יצא וצריך לכבות את הנרות ולתת שמן שיהיה חצי שעה ומכל מקום אינו מברך בפעם שניה, ואם מלכתחילה אין לו שיעור שמן שידלק חצי שעה ידליק בלא ברכה. בערב שבת כיוון שמדליק לפני השקיעה צריך לתת יותר שמן, כדי שיהיה שיעור של שמן שיוכל לדלוק אחר צאת הכוכבים חצי שעה.

ברכות ההדלקה

ו. המדליק נר חנוכה צריך לברך קודם ההדלקה, ובלילה הראשון מברך שלוש ברכות, "להדליק נר חנוכה" (מנהג הספרדים לומר "נר חנוכה" ומנהג האשכנזים לומר "נר של חנוכה"), "שעשה ניסים", ו"שהחינו", ובשאר ימים מברך רק שתי ברכות "להדליק נר חנוכה" ו"שעשה ניסים", ולא יתחיל להדליק הנרות עד שיסיים את כל הברכות.

ז. אחר שיסיים את הברכות ידליק את הנר הראשון ולא יסלק ידו עד שידליק את רוב הפתילה שיוצאת מן הנר, ולאחר שהדליק את הנר הראשון יתחיל באמירת "הנרות הללו".

ח. המדליק את נר החנוכה, בלילה הראשון ידליק את הנר הקיצוני שבצד ימין ובלילה השני ידליק קודם את הנר הנוסף ואחר כך ידליק את הנר שהדליק אתמול, וכן בלילה השלישי ואילך ידליק תמיד את הנר החדש שמוסיף באותו יום ונמצא שסדר הדלקתו משמאל לימין (כמו שכותבים בשפה לועזית), ובדיעבד אם שינה מהסדר אין זה מעכב ויצא ידי חובה.

ט. צריך להדליק את החנוכיה במקום שתראה לאנשים אחרים כדי שיהיה בזה פרסום הנס, ולכך מי שגר בקומת קרקע באופן שיש לו חצר שהיא פתוחה לרשות הרבים (או שביתו הוא זה פתוח לרשות הרבים), יניח את החנוכיה בפתח מבחוץ בגובה בין 24 ל- 80 סנטימטר.

י. מי שגר בבנין קומות ויש לו חלון עד גובה של תשע מטר וששים סנטימטר (בערך עד קומה שלישית), ידליק את החנוכיה בחלון הפתוח לרשות הרבים.

יא. מי שגר בקומה גבוהה (כגון קומה רביעית ומעלה) או שאינו יכול להניח את החנוכיה בחלון הפתוח לרשות הרבים, ידליק בתוך ביתו משמאל לדלת, ואם ירצה יכול להניח את החנוכיה ליד החלון שפונה לרשות הרבים אפילו בקומה חמישית או ששית, וכל שכן אם יש בניינים ממול חלוננו שאז גם להם יש פרסום הנס, ואם אינו יכול, יניח את החנוכיה על שולחנו וידליק שם, שכן בינו לבני ביתו הוי גם פרסום הנס.

יב. כל מה שכתבנו לענין גובה החנוכיה זה מקרקע הרחוב ועד השלהבת של הנרות.

הלכות חנוכה

באמצע ימי בית שני היוונים שלטו על ארץ ישראל ומלך יוון היה אנטיוכוס הרשע ורצה לעקור את מצוות התורה, ולכן גזר על עם ישראל לא לקיים מצוות: שבת, ברית מילה וקידוש החודש. וקמו החשמונאים ונלחמו ביוונים ואע"פ שהיוונים היו מרובים מאוד והחשמונאים מועטים, בחסדי ה' יתברך ניצחו החשמונאים את היוונים, ונכנסו לבית המקדש ב- כ"ה בכסלו וטהרו את בית המקדש ומצאו פך שמן אחד טהור שהיה חתום בחותמת כהן גדול שמספיק להדליק בו יום אחד ונעשה נס והדליקו ממנו שמונה ימים.

ולכאורה יש להקשות מדוע חוגגים את חג החנוכה שמונה ימים והרי בפך שמן היה מספיק להדליק יום אחד אם כן הנס שהדליקו מהפך שמן הוא שבעה ימים?

לשאלה זו נאמרו מאות תירוצים, אולם נכתוב שתים:

1. את היום הראשון חוגגים על המלחמה שניצחו החשמונאים את היוונים (מעטים נגד רבים), ושבעה ימים על נס פח השמן.

2. אחרי שביום הראשון שמו את השמן במנורה ראו שהפך מלא כאילו לא השתמשו בו, וכך שמונה ימים היה נס שכל יום הפך שמן היה מתמלא מעצמו.

הלכות הדלקת נרות חנוכה

א. מעיקר הדין מספיק להדליק נר אחד כל יום בין שבני הבית מרובים ובין שבני הבית מועטים, אולם כבר נהגו כל בית ישראל לקיים מצות הידור להוסיף נר אחד כל לילה, והיינו שבלילה הראשון מדליק נר אחד ובלילה השני מדליק שני נרות וכן הלאה עד שבלילה השמיני מדליק שמונה נרות.

ב. כל אדם איש מבין 13 שנה ואישה מבת 12 שנה חייבים בהדלקת נרות חנוכה, ולכן אישה שהיא חיה לבדה חייבת במצות נרות חנוכה וצריכה להדליק עם כל הברכות.

ג. מנהג הספרדים שאחד מבני הבית מדליק את נרות החנוכה וכל בני הבית יוצאים ידי חובה בהדלקתו והיינו כל אלו שגרים בבית וסמוכים על שולחנו (שאוכלים וישנים אצלו ללא תשלום), ולכך חייל שגר עם אביו או אמו ונמצא בצבא אינו צריך להדליק נר חנוכה כיוון שסמוך על שולחנם יוצא ידי חובה בהדלקת נרות חנוכה על ידי הוריו, ולכתחילה יש לקבץ את כל בני הבית שיהיו נוכחים בעת ההדלקה אולם גם אם לא נמצאו שם יצאו ידי חובה, ומנהג האשכנזים שכל אחד מבני הבית שהוא זכר יש לו חנוכיה והוא מדליק בפני עצמו והנשים והבנות אינן מדליקות בפני עצמן.

ד. לכתחילה צריך להדליק את נרות החנוכה בצאת הכוכבים ובדיעבד אם הדליק לפני צאת הכוכבים יכבה ויחזור וידליק בצאת הכוכבים אך לא יברך על ההדלקה השניה, ומכל מקום אם לא

מוסדות אור דוד
שמחים להזמין את כל הקהל הרחב

מסיבת חנוכה

שתתקיים אי"ה ביום רביעי
כ"ז כסלו תשפ"ב 1/12/21 (נר רביעי של חנוכה)

בהיכל ישיבתנו הקדושה
"אור דוד" המכבים 108 בני ברק
בשעה 20:30

בהשתתפות

הרה"ג **דניאל זר** שליט"א
ראש הישיבה והמוסדות

משגיח הישיבה

ורבנים חשובים

את הערב ינעים זמר
ותזמורת מלאה

מנחה הערב שמעון פרץ הי"ו

הכניסה חופשית
בואו בהמוניכם לערב
מהנה ובלתי נשכח!

הכניסה לנשים
מרחוב שלוש
השעות

המסיבה תועבר
לנקודת הלוי
מהשעה 21:30

כיבוד
קל